

Sygn. akt II W 110/16

RSOW 91/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzegu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Juzwiszyn

Protokolant: st.sekr.sąd. Monika Wcisło

w obecności oskarżyciela publicznego z KPP Brzeg- nieobecny

po rozpoznaniu w dniach 31.10.2016r. , 14.12.2016r. w Brzegu

Sprawy

G. R.

c. A. i A. z domu Z.

ur. (...) w L.

PESEL (...)

obwinionej o to, że :

1. w dniu 17 kwietnia 2015 roku, w miejscowości L., na terenie R. nie dostosowała się do znaku B-1,

tj. o czyn z art.92§1 k.w.

2. w tym samym miejscu i czasie nie posiadała wymaganych dokumentów przy sobie

tj. o czyn z art. 95 k.w.

I. uznaje obwinioną **G. R.** za winną popełnienia czynów opisanych w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku stanowiących wykroczenia z art. 92§1 k.w. i art. 95 k.w i za to na podstawie art. 92 § 1 kw w zw. z art. 9 § 1 kw wymierza jej karę nagany,

II. na podstawie art. 118§1 kpw i art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków postępowania

Sygn. akt IIW 110/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 17.04.2015 roku funkcjonariusze policji M. S. i L. N. (1) pełnili służbę w godzinach od 15.00 do 23.00 na terenie działania KPP L.. Około godziny 19.40 udali się oni w rejon jazu, gdzie znajdują się ścieżki rowerowe i wał przeciwpowodziowy. Na drodze wjazdowej na terenie R. znajdują się zapory drogowe w postaci szlabanu ograniczone znakiem B1 tj. zakaz poruszania się w obu kierunkach. Po przybyciu na miejsce funkcjonariusze Policji ujawnili pojazd obwinionej, który był zaparkowany za zaporową drogową w odległości około 15 m na pasie zieleni przy drodze. Będąc

na miejscu zauważyli również jak obwiniona zawróciła i wyjechała z tego terenu omijając zaporę drogową. Obwiniona wcześniej poruszała się po terenie R.. Z uwagi na powyższe policjanci zatrzymali ją do kontroli. Nie miała ona przy sobie aktualnego dokumentu potwierdzającego zawarcie polisy OC. Obwinionej zaproponowano mandat, ale odmówiła jego przyjęcia.

Dowód: zeznania świadka M. S., k. 52

Zeznania świadka L. N. (2), k. 50.

Notatka urzędowa, k. 5

Szkic miejsca zdarzenia, k. 18

Dokumentacja fotograficzna, k. 19

Protokół oględzin, k. 22

Mapa, k. 24

G. R. jest mężatką, prowadzi działalność gospodarczą z dochodem około 5000 złotych miesięcznie. W swoich wyjaśnieniach nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej wykroczeń twierdząc że nie poruszała się po terenie (...) oraz, że miała polisę ubezpieczenia jednak jej nie okazała bo nie mogła jej znaleźć

Dowody: dane, k.3

wyjaśnienia obwinionej, k. 50

Sąd zważył co następuje:

Przedstawiony powyżej stan faktyczny, Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o wiarygodne zeznania funkcjonariuszy policji M. S. i L. N. (1), którzy dokonywali czynności z udziałem obwinionej wsparte szkicem miejsca zdarzenia oraz dokumentacją fotograficzną jak i mapą z których jasno i wyraźnie wynika, iż obwiniona poruszała się po terenie (...), nie dostosowując się do znaku B1 oraz że podczas kontroli nie okazała wymaganych dokumentów tj potwierdzenia zawarcia polisy OC pojazdu którym kierowała. Zeznania funkcjonariuszy były wewnątrznie i wzajemnie spójne, do tego tworzyły logiczną całość. Policjanci stanowczo i konsekwentnie utrzymywali, iż widzieli jak obwiniona prowadziła samochód i że wjeżdżała na drogę. Zdaniem Sądu, brak jakichkolwiek powodów, aby policjanci swoimi zeznaniami chcieli bezpodstawnie obciążać obwinioną. W postępowaniu nie ujawniły się przy tym żadne okoliczności, które świadczyłyby o szczególnie negatywnym nastawieniu funkcjonariuszy właśnie wobec niej Zresztą sama obwiniona nie zaprzeczyła, że znajdowała się za zaporą drogową. Natomiast jej twierdzenie, że nie jechała po terenie należącym do (...), tylko poboczem w świetle zeznań policjantów są niewiarygodne. Sąd dokonując analizy materiału dowodowego zwrócił uwagę na treść wyjaśnień obwinionej jednak z jej argumentacją, niewątpliwie stworzoną na poczet niniejszego postępowania nie sposób się zgodzić,. Twierdzenie bowiem obwinionej, że jechała poboczem celowo omijając teren należący do (...) są wysoce naiwne. Zresztą sami policjanci przyznali, że widzieli jak obwiniona porusza się po terenie (...) i zaprzeczyli jej wersji. Jest to tym bardziej wiarygodne, że bezpośrednio potem dokonali zatrzymania obwinionej do kontroli oraz potwierdzili że nie miała ona przy sobie polisy ubezpieczenia OC Na tle wskazanych rozważań, wyjaśnienia obwinionej nie przyznającej się do winy, Sąd uznał oczywiście wyłącznie za jej linię obrony, mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności, która nie znalazła jakiegokolwiek uzasadnionego oparcia w materiale dowodowym sprawy.

Dlatego też Sąd uznał obwinioną za winną tego, że w dniu 17 kwietnia 2015 roku, w miejscowości L., na terenie R. nie dostosowała się do znaku B-1, tj. wykroczenia z art.92§1 k.w. oraz tego, że w tym samym miejscu i czasie nie posiadała wymaganych dokumentów przy sobie tj wykroczenia z art.95 k.w.i za to na podstawie art. 92 § 1 kw w zw. z art. 9 § 1 kw wymierzył jej karę nagany

W przedmiotowej sprawie istnieją podstawy do przypisania winy obwinionej. W czasie popełnienia czynów osiągnęła ona wiek uzasadniający odpowiedzialność za wykroczenie, popełniła je umyślnie, a w sprawie brak jakichkolwiek podstaw faktycznych do przyjęcia wobec obwinionej okoliczności wyłączających winę. Wymierzając obwinionej karę nagany Sąd kierował się dyrektywami sądowego wymiaru kary, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia jej winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Jednocześnie Sąd miał na uwadze cele kary w zakresie prewencji szczególnej i generalnej. Mając powyższe na uwadze orzeczona kara nagany wobec obwinionej zawiera wszystkie okoliczności zdarzenia, które Sąd uwzględnił przy jej wymiarze, jest karą sprawiedliwą i odpowiednią do zawinienia obwinionej i stopnia społecznej szkodliwości.

Pozostałe rozstrzygnięcia uzasadniają powołane przepisy.